

Convenția nr. 98/1949 privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, și care s-a întrunit la 8 iunie 1949, în cea de a treizeci și doua sesiune a sa,

După ce a hotărât să adopte diferite propuneri relative la aplicarea principiilor dreptului de organizare și de negociere colectivă, problema care constituie al 4-lea punct pe ordinea de zi a sesiunii,

După ce a hotărât că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale, adoptă, azi, întâi iulie una mie nouă sute patru zeci și nouă, convenția de mai jos, care va fi denumită „Convenția asupra dreptului de organizare și de negociere colectivă, 1949”.

Articolul 1

1. Muncitorii trebuie să beneficieze de o protecție adecvată împotriva oricăror acte de discriminare care tind să prejudicieze libertatea sindicală în materie de angajare.

2. O asemenea protecție trebuie să se aplice mai ales în ceea ce privește actele care au ca scop:

a) să subordoneze angajarea unui muncitor condiției de a nu se afilia unui sindicat sau de a înceta să facă parte dintr-un sindicat;

b) să concedieze un muncitor sau să i se aducă prejudicii prin oricare alte mijloace, din cauza afilierei sale sindicale sau participării sale la activități sindicale în afara orelor de muncă sau cu consimțământul patronului, în timpul orelor de muncă.

Articolul 2

1. Organizațiile de muncitori și de patroni trebuie să beneficieze de o protecție adecvată împotriva oricăror acte de ingerință ale unora față de celelalte, fie direct, fie prin agenții sau membrii lor, în formarea, funcționarea și administrarea lor.

2. Sunt, cu deosebire, asimilate actelor de ingerință în sensul prezentului articol, măsurile tinzând să provoace crearea unor organizații de muncitori, dominate de un patron sau o organizație de patroni sau să sprijine organizații de muncitori prin mijloace financiare sau în alt mod, în scopul de a pune aceste organizații sub controlul unui patron sau al unei organizații de patroni.

Articolul 3

Dacă este necesar, trebuie să fie instituite organisme corespunzătoare condițiilor naționale pentru a se asigura respectarea dreptului de organizare, definit prin articolele precedente.

Articolul 4

Dacă este necesar, trebuie luate măsuri corespunzătoare condițiilor naționale pentru a încuraja și a promova dezvoltarea și folosirea cea mai largă a procedurilor de negociere voluntară a contractelor colective între patroni și organizațiile de patroni, pe de o parte, și organizațiile de muncitori, pe de altă parte, în vederea reglementării, prin acest mijloc, a condițiilor de angajare.

Articolul 5

1. Măsura în care garanțiile prevăzute prin prezenta convenție se vor aplica forțelor armate sau poliției va fi determinată de legislația națională.

2. Conform principiilor stabilite de paragraful 8 din art. 19 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii, ratificarea acestei convenții de către un Membru nu va trebui să fie considerată că afectează orice lege, orice sentință, orice obicei, sau acord existent, care acordă membrilor forței armate și poliției garanțiile prevăzute de prezenta convenție.

Articolul 6

Prezenta convenție nu se ocupă de situația funcționarilor publici și nu va putea, în nici un fel, să fie interpretată ca aducând prejudicii drepturilor sau statutului lor.

Articolele 7,8

Dispoziții finale tip¹.

Articolele 9 și 10

Declarații de aplicare în teritoriile nemetropolitane².